

Propuneri 2019

Să nu uităm ospitalitatea!

„Primirea de oaspeți să n-o uitați căci prin aceasta unii, fără ca să știe, au primit în gazdă, îngeri.” (Evrei 13:2)

Pelerinajul încrederii, o succesiune neîntreruptă de întâlniri pentru tineri, care a început în Taizé acum câteva decenii, continuă astăzi pe toate continentele.

În fiecare dintre aceste întâlniri, una dintre experiențele memorabile este ospitalitatea, atât pentru tinerii participanți, cât și pentru cei care le deschid ușa.

În august 2018, am putut măsura din nou valoarea ospitalității în Hong Kong, în timpul unei întâlniri pentru tineri din întreaga Asie și de dincolo de ea, incluzând țări care au fost odată în conflict și care încă sunt marcate de rănilor istoriei care trebuie să se vindece.

Șapte sute de participanți au venit din diferitele provincii ale Chinei continentale. Prezența tinerilor din atât de multe țări și primirea de care au avut parte în mijlocul familiilor din Hong Kong a fost un semn al speranței.

Tinerii creștini din Asia sunt deseori mici minorități în societăți care trec prin schimbări rapide. Ei încearcă să-și tragă puterea din credința în Hristos și trăind ca surori și frați în Biserică.

Începând cu întâlnirea europeană din Madrid, pe tot parcursul anului 2019, în Taizé, Beirut, Cape Town și în alte părți, vom reflecta mai profund asupra câtorva aspecte legate de ospitalitate.

Următoarele propuneri sunt ancorate în credință; ele îi îndeamnă pe creștini să descopere izvorul ospitalității în Dumnezeu. Acest lucru ne face să ne întrebăm ce imagine a lui Dumnezeu avem. Dumnezeu niciodată nu exclude pe nimeni, din contră, El ne primește pe fiecare.

Frații mei și cu mine vedem că experiența ospitalității îi implică nu doar pe creștinii din diferitele Biserici, dar și pe credincioșii din alte religii, precum și pe cei necredincioși.

În mijlocul dificultăților, pe când neîncrederea pare să câștige tot mai mult teren, vom avea noi curajul, împreună, de a trăi o viață a ospitalității și de a permite, astfel, încrederii să crească?

f. Albis

Să descoperim izvorul ospitalității în Dumnezeu

Încă de la începutul lumii, Dumnezeu lucrează în chip misterios. Această convingere se află în centrul poveștii Creației de la începutul Bibliei. Dumnezeu contemplă ceea ce creează și o binecuvântează: Dumnezeu vede cum deplinătatea creației este bună. Întregul univers este profund iubit de Dumnezeu.

Uneori înțelegem atât de puține lucruri despre Dumnezeu, dar putem merge mai departe în credința că Dumnezeu ne dorește fericirea și ne primește pe toți, fără nicio condiție anterioară. Dumnezeu este izvorul ospitalității.

Mai mult, prin Hristos, Dumnezeu S-a dus până în punctul în care a devenit unul dintre noi ca Să-și apropie umanitatea și ca să ne primească la El. Această ospitalitate a lui Dumnezeu față de noi ne atinge adâncul sufletului: se revarsă și trece dincolo de orice limitare omenească.

- În fața primejdiilor care apasă asupra timpurilor noastre, suntem noi copleșiți de descurajare? Ca să ne ținem speranța vie, să ne bucurăm de capacitatea noastră de a ne mira, de a privi în jurul nostru cu ochii care discern tot ce poate fi admirat.
- Singuri sau împreună cu alții, să citim Biblia, începând cu Evangheliile care spun povestea vieții Lui Hristos. S-ar putea să nu înțelegem totul de la început; uneori avem nevoie să aflăm mai multe. Îndreptându-ne împreună către Biblia izvor de apă vie ne ajută să creștem în încrederea în Dumnezeu.

Fiul care a plecat de acasă „sculându-se, a venit la tatăl său. Și încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat.” (Luca 15:20)

Ce ne învață această pildă povestită de Sfântul Evanghelist Luca (15:11-32) despre ospitalitatea lui Dumnezeu?

A doua propunere

Să fim atenți la prezența lui Hristos în viețile noastre

Dumnezeu ne oferă ospitalitatea Sa, dar numai prin propria noastră voință se poate face comuniunea adevărată cu Dumnezeu.

Hristos ne arată că Dumnezeu este iubire, oferindu-ne prietenia Sa. Umil, Hristos stă la ușa noastră și bate. Ca un sărman, El speră și așteaptă în schimb ospitalitatea noastră. Dacă cineva Îi va deschide ușa, El va intra.

Cu o rugăciune simplă Îi dăm voie să ne intre în inimă. Apoi, chiar și când de-abia Îi simțim prezența, Hristos vine să locuiască în noi.

- Rugându-ne în biserică, chiar și pentru un moment doar; petrecând puțin timp, seara sau dimineața, fără niciun alt scop decât acela de a ne încredința ziua lui Dumnezeu – acestea sunt lucruri care ne ajută să ne întărim pe interior odată cu timpul. Amintindu-ne de prezența lui Hristos ne eliberăm de temeri – frica de alții, teama de a nu fi suficient de buni, îngrijorarea în fața unui viitor incert.
- Când nu avem mult timp, Îi putem vorbi lui Hristos despre noi și despre alții – cei de aproape și cei de departe – în doar câteva cuvinte, ca într-o șoaptă. Îi putem spune ce se află în noi și ceea ce nu înțelegem întotdeauna. Câteva cuvinte din Biblie ne pot fi alături pe tot parcursul zilei.

Hristos cel Înviat a spus: „Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine.” (Apocalipsa 3:20)

Ce mă ajută să Îl aud pe Hristos?

Ce înseamnă pentru mine să Îi „deschid ușa”?

A treia propunere

Să ne primim deschis darurile și limitele

Dumnezeu Se bucură de tot ce este în noi; în schimb, noi putem să ne acceptăm așa cum suntem. Acesta este începutul unui proces de vindecare de care avem atâta nevoie.

Să-L lăudăm pe Dumnezeu pentru darurile noastre. Și să ne acceptăm și neputințele ca pe o ușă prin care Dumnezeu intră în noi. Ca să ne conducă mai departe, ca să ne ajute să ne schimbăm viețile, Dumnezeu vrea, înainte de toate, să ne acceptăm noi înșine așa cum suntem.

Acceptarea limitelor noastre nu ne face, în schimb, pasivi în fața nedreptăților, a violenței și a exploatării ființei umane. Din contră, asumându-ne limitele ne poate da tăria să ne luptăm având o inimă împăcată.

Sfântul Duh, un foc ascuns în adâncul ființei noastre, transformă gradual totul din noi și din jurul nostru care se opune vieții.

- Pentru a ne descoperi darurile și pentru a ne accepta limitele, să căutăm pe cineva care ne poate asculta cu bunățate, cineva care să ne ajute să creștem în viață și în credință.
- Este esențial să facem loc mulțumirii în rugăciunea noastră. Ea ne unifică existența. Rugăciunea cântată împreună este de neînlocuit; iar mai apoi, ea încă mai răsună în inimile noastre.

*„Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.”
(Matei 11:28-30)*

*Despre ce povară și despre ce odihnă vorbește Hristos?
Ce pot învăța de la El?*

Să găsim în Biserică un loc al prieteniei

Ca să ne împărtășim încrederea în Dumnezeu cu ceilalți, avem nevoie de locuri unde să găsim nu doar câțiva prieteni pe care să îi cunoaștem bine, ci o prietenie care este suficient de mare ca să-i includă și pe cei diferiți de noi.

Parohiile și comunitățile locale aduc împreună generații și oameni din diferite medii culturale și sociale. Este o comoară a prieteniei acolo, una care uneori este prea puțin explorată, dar care e bine să o folosim pe deplin.

Dacă fiecare biserică locală ar fi ca o familie primitoare, în care să putem fi noi înșine, cu îndoielile și întrebările noastre, fără teama de a fi judecați...

Biserica se află oriunde adie suflarea Sfântului Duh, oriunde prietenia cu Hristos se vede. În unele țări din Sud se află mici comunități creștine de bază care își iau un angajament pe termen lung față de ceilalți, în cartierul sau în satul lor. Ar putea fi ele o sursă de inspirație pentru alte țări?

- Este bine să ne întâlnim în mod regulat în mici grupuri pentru a ne ruga și împărtăși, dar haideți și să susținem viața comunității creștine lărgite care există în orașul sau satul nostru. Ar putea fi micul nostru grup atent, de exemplu, la cei care vin duminica la slujbă, dar nu cunosc pe nimeni acolo?
- Hristos vrea să-i adune în comuniune pe toți cei care Îl iubesc și Îl urmează, dincolo de apartenența confesională. Ospitalitatea împărtășită este o cale spre unitate. Oare nu putem să-i invităm pe cei din jurul nostru care își exprimă credința în mod diferit să se roage împreună cu noi mai des decât o facem deja?

Pe Cruce, chiar înainte de a muri, „Iisus, văzând pe mama Sa și pe ucenicul pe care Îl iubea stând alături, a zis mamei Sale: Femeie, iată fiul tău! Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine.” (Ioan 19:25-27)

La picioarele Crucii, o nouă familie a fost creată din propria voință a lui Hristos. Cum putem trăi astăzi ca frați și surori?

Să fim generoși în ospitalitate

Ospitalitatea lui Dumnezeu față de noi este o chemare. Îi putem primi și pe alții, nu așa cum ne-am dori noi ca ei să fie, ci așa cum sunt ei de fapt? Putem noi, oare, să ne lăsăm primiți de ei în propriul lor mod, nu în al nostru?

- Să devenim femei și bărbați ai primirii, făcându-ne timp să îi ascultăm, să îi chemăm la masă, să ne apropiem de cei nevoiași, să avem un cuvânt bun pentru cei pe care îi întâlnim...
- În fața marilor provocări cauzate de migrație, să căutăm mijloace prin care ospitalitatea poate deveni o oportunitate, nu doar pentru cei care sunt primiți, ci și pentru cei care primesc. Întâlnirile față-în-față sunt indispensabile – am putea asculta, de exemplu, povestea unui imigrant sau refugiat. Întâlnindu-i pe cei care vin din alte locuri ne va ajuta și pe noi să ne înțelegem mai bine rădăcinile și să ne întărim identitatea.
- Avem nevoie să avem grijă de Pământ. Această planetă minunată este casa noastră comună. Să o păstrăm ospitalieră și pentru generațiile viitoare. Este important să ne revizuim modul de viață, făcând tot ce putem pentru a opri explorarea absurdă a resurselor și pentru a combate diferitele forme de poluare și scăderea biodiversității. Când suntem în solidaritate cu toată creația, vom descoperi și bucuria care izvorăște din acest lucru.

Iisus a zis: „Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut.” (Matei 25:40)

Trebuie să-i ajutăm pe cei slabi, amintindu-ne cuvintele Domnului Hristos: „Mai fericit este a da decât a lua.” (Faptele 20:35)

Când am trăit experiența că a dăruia aduce fericire?

Sunt eu conștient că am nevoie și să primesc ceva de la ceilalți, nu doar să dăruiesc?

Pelerinajul Încrederii în 2019

La Taizé

În fiecare săptămână pe tot parcursul anului

De duminică până duminică, întâlniri internaționale ale tinerilor.

Weekend-ul prieteniei dintre tinerii creștini și musulmani

de joi, 22 august, până duminică, 25 august

Să împărtășim despre legătura noastră cu Dumnezeu, felul în care ne rugăm, să găsim cuvintele care exprimă ceea ce ne unește și ceea ce e diferit.

Săptămâna de reflecție pentru cei cu vârsta între 18 și 35 de ani

de duminică, 25 august, până duminică, 1 septembrie

Reflecție și împărtășire în grupuri de discuție, ateliere conduse de invitați din diferite țări. Cei care doresc pot urma un program special, dedicat provocărilor mediului și a schimbărilor climatice.

În Beirut

Întâlnirea internațională a tinerilor

de vineri, 22 martie, până marți, 26 martie

Bisericele Libanului și Consiliul Bisericilor din Orientul Mijlociu găzduiesc prima întâlnire a tinerilor organizată de Taizé în Liban.

În Cape Town

Următoarea etapă a Pelerinajului Încrederii pe continentul african

de miercuri, 25 septembrie până duminică, 29 septembrie

Tinerii din sudul Africii și de mai departe sunt invitați să-și celebreze și să fie martori împreună la credința lor.

În Wrocław

Întâlnirea europeană a tinerilor

de sâmbătă, 28 decembrie 2019, până miercuri, 1 ianuarie 2020

A 42-a întâlnire europeană va avea loc în Wrocław, Polonia.

Detalii despre aceste întâlniri:

www.taize.fr   @taize